

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 18 Iunie st. v.

Sînt acum câteva zile am reprodus o dare de seamă publicată de ziarul berlinez „Die Post“ asupra atitudinii Românilor față cu Germanii și am retipărit o parte dintr'un articol al „Tribunei“ dimpreună cu pasagele suprimate de ziarul german.

Ori-și-ce om cu judecată va fi înțeles de ce anume am făcut așa.

Este ori nu adevărat, merită ori nu considerațiune ceea-ce am zis noi, e important, că un ziar ca „Die Post“ a reprodus cele zise de noi și că alt ziar „St. Petersburger Zeitung“ a reprodus cele zise despre noi. Căci aceasta dovedește, că nisce cercuri pe cât de depărtate, pe atât de importante urmăresc cu oare-care luare aminte desfășurarea evenimentelor din acest colț părăsit al împărăției austro-ungare și că ele au anumite vederi în ceea-ce ne privește.

Încă mai important e însă, că ziarul berlinez nu a reprodus tot ceea-ce am zis noi, ci a suprimat pe ici pe colo câte ceva.

Aceia dintre cetitorii nostri, care urmăresc cu mai multă luare aminte lucrarea noastră, își vor fi aducând aminte, că articolul nostru a avut drept punct de plecare fapta, că un oficiu postal a refuzat expedarea unei scrisori, fiindcă ea era adresată în limba germană.

Voiam să arătăm în acel articol, că rău fac Maghiarii, când îi provoacă în acest fel pe Germanii, care sînt un popor puternic, răspândit în toate țările coroanei ungare, un popor, care are tradițiuni de predominare în aceste țeri și e pentru noi cu atât mai primejdios, cu cât are prelungă toate aceste și multă autoritate culturală. E o cestiune de conservare națională și pentru Maghiari, și pentru noi, și pentru concetățenii nostri slavi să ne unim și să luptăm împreună contra prepotenței acestui popor, lupta însă nu are să fie purtată așa, cum o poartă Maghiarii.

Cam aceasta e ceea-ce am zis noi.

Un ziar german nu însă unul din Viena, ci unul din Berlin, reproduce cele zise de noi despre tradițiunile Germanilor, despre înfrîurirea lor culturală și despre aspirațiunile lor de predominare, ba ne prezintă chiar drept cel mai de căpetenie dintre organele de publicitate ale Românilor din „Austria“, pentru-ca astfel să dea mai multă importanță celor zise de noi.

Nu reproduce însă ziarul german cele zise de noi despre pericolul ce ne amenință din partea Germanilor și despre „causa comună“, pe care Maghiarii o susțin atât de rău, când nu numai îi provoacă pe Germani, ci împing totodată și pe alții în brațele Germanilor și fac lupta comună preste puțință.

Un ziar din Cluj, guvernamentalul „Kolozsvár“, află cu toate acestea, că este bine să treacă și Maghiarii preste cele suprimate de ziarul berlinez și să vorbească despre întreaga această afacere sub titlul: „Vino, eliberatorule“. (Jöjj szabadtó.)

Atâta e deci învățătura, pe care au s'o tragă Maghiarii din importanța ce ni s'a dat! Atât au să știe, atât să înțeleagă.

În loc de a constata, că este în articolul nostru și o parte mai mult ori mai puțin simpatice față cu Maghiarii, și că totemai aceasta a fost suprimată de ziarul german, guvernamentalul din Cluj exagerează partea, pe care a reprodus-o ziarul german și ne prezintă pe noi drept nisce oameni, care caută pe eliberatorii Românilor la Berlin ori la Petersburg și le strigă: Veniți cât mai curînd!

Aceasta va să zică a mistifica pe cetitorii ziarului „Kolozsvár“, prezentându-ne pe noi precum nici nu sîntem, nici nu voim să părem.

Chiar noi înșine am făcut constatarea, că ziarul din Berlin nu vorbește de Austro-Ungaria, ci de imperul Austria. Și atât e de destul, pentru-ca să înțeleagă ori-și-cine, că nu e vorba de o predominare a Germanilor din Germania, ci de restabilirea predominării concetățenilor nostri ger-

mani în întreaga monarhie așa cum ea a existat timp îndelungat și există și astăzi în afacerile comune.

Ear' noi am zis numai, că Maghiarii pregătesc terenul pentru această predominare, când îi provoacă pe Germani și fac ca ceilalți concetățeni ai lor să-i aștepte pe Germani ca pe nisce eliberatori.

„Die Post“ și „St. Petersburger Zeitung“ au reprodus cele zise de noi drept nisce dovezi, că curentul german are șanse de reușită în întreaga monarhie.

Și poate-că ceea-ce unul din aceste ziare constată cu părere de bine, constată celalalt cu părere de rău, deși nu o mărturisesc acestea.

A zis-o marchionul Pallavicini, au mai zis-o și alții și are să se zică din zi în zi mai stăruitor, că în monarhia noastră ori Slavii ori Germanii vor trebui să ajungă la predominare. Astăzi Germanii par a avea mai multe, ear' Slavii mai puține șanse de reușită; mîne însă pot să aibă Slavii mai multe și Germanii mai puține.

Noi Români și Maghiarii n'avem să ne bucurăm nici de una nici de alta, și dacă am fi oameni cu minte, ne-am uni, ca împreună să resistăm față cu cele două curente.

Maghiarii sînt aceia, care fac această unire preste puțință. Căci am fi nisce fățarnici, dacă am zice, că după toate cele ce s'au petrecut, Români mai sînt accesibili pentru idea, că trebuie să facă cauză comună cu Maghiarii, fie contra Slavilor, fie contra Germanilor. Atunci, când va fi sosit momentul hotărîrii, Maghiarii vor sta ei singuri; Români — cel mult — vor persista în rezerva, pe care și-o impun astăzi.

Starea ce ni-s'ar crea nouă Românilor, când fie Slavii, fie Germanii ar ajunge la predominare, ar fi fără îndoială mai primejdioasă, dar' pentru un timp oare-care mai suportabilă ca cea de astăzi. N'are deci nimeni să-și facă iluziunea, că Români se vor lupta alături cu Maghiarii pentru menținerea actualiei stări de lucruri: ei vor privi ca eliberatori pe cei-ce vor schimba

starea aceasta, vie schimbarea dela Slavi, vie dela Germani.

Nu e vorba de ceea-ce zicem noi, ci de ceea-ce simt Români, și spunem noi ori nu adevărul, el adevăr rămîne.

Dacă se simt destul de tari, ca să reziste ei singuri atât față cu Germanii, cât și față cu Slavii, Maghiarii n'au să țină seamă de sentimentele Românilor: națiunea maghiară „fara da se!“ Dacă însă ei cred, că spriginul Românilor poate să le fie de folos, n'au decât să creeze — ceea-ce pot — ei din propriul lor îndemn o stare de lucruri mai suportabilă, pe care Români ar fi interesați să o susțină. Și să fie Maghiarii siguri, că nu numai Români, ci chiar și concetățenii lor slavi și germani li-ar fi aliați sinceri contra ori-și-cui, dacă n'ar fi atât de insuportabilă situațiunea, în care se află.

Din modul, în care cestiunile pot să fie tratate în ziarele maghiare, rezultă însă pentru ori-și-cine convingerea, că Maghiarii se simt destul de tari spre a susține ei singuri lupta și nu țin să aibă spriginul celorlalți concetățeni ai lor, nu vor să-și impună nimic spre a și-l asigura pentru nisce timpuri grele, care poate că nu sînt depărtate.

Aceasta e învățătura, pe care o tragem noi: ce învățătură vor fi trăgînd Maghiarii, aceasta e treaba lor.

Dragoste cu de-a sila nu se poate!

Revistă politică.

Sibiu, 18 Iunie st. v.

Negociările convenționale cu România nu se vor începe înainte de toamnă. Așa ni-o spune cel puțin „Neue Freie Presse“, care mai adaugă: Cele din urmă propozițiuni, pe care le-a trimis la Viena guvernul român, s'au aflat atât de nefavorabile, că cercurile guvernamentale austro-ungare nu se sînt îndeminate a urgia negociările pe această basă. Răspunsul la propozițiunile române nu se va trimite deci la nici o întîmplare înainte de toamnă, și astfel prospectele pentru efectuarea convenției comerciale se micșorează într'un mod foarte regretabil.

Foița „Tribunei“.

Posacul bun de inimă.

Comedie în 3 acte

de Carlo Goldoni.

Tradus de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu.

(Urmare.)

Actul II.

Scena I.

Pandele și Grigore.

Pandele. — Aidem să jucăm, și nu-mi mai vorbi fleacuri.

Grigore. — Dar' este vorba de un nepot.

Pandele. — (Aspru.) De un nebun, de un nemernic, care este reboul soției sale și victima deșertăciunii ei!

Grigore. — Mai puțină supărare, scumpul meu prietin, mai puțină supărare!

Pandele. — Ei, tu cu flegma ta m'ai face să turbiez!

Grigore. — Eu vorbesc în bine.

Pandele. — Ia un scaun! (Șede.)

Grigore. — (Cu un ton mișcător, pe când apropie scaunul.) Sărmanul tinăr!

Pandele. — Ean să vedem lovitura de ieri.

Grigore. — (Cu același ton.) Îl vei perde.

Pandele. — Poate că nu; să vedem.

Grigore. — Îți zic, că-l vei perde.

Pandele. — Nu, sînt sigur.

Grigore. — Dacă tu nu-l vei ajuta, îl vei perde negreșit.

Pandele. — Pe cine?

Grigore. — Pe nepotul teu.

Pandele. — (Supărat.) Ei, eu vorbesc de joc.

Șed!

Grigore. — Voi juca bucuros; dar' mai așteaptă ascultă-mă. (Ședînd.)

Pandele. — Și nu mai ai de gând să mă slăbesci cu Costică al teu?

Grigore. — Se poate.

Pandele. — Nu te ascult.

Grigore. — Tu dar' îl uresci?

Pandele. — Nu, prietine, eu nu uresc pe nimeni.

Grigore. — Dar' dacă nu voiesci...

Pandele. — Ean isprăvesce-o; joacă; să jucăm sau eu mă duc!

Grigore. — Numai un cuvînt și am isprăvit.

Pandele. — Ce chin!

Grigore. — Tu ai avere?

Pandele. — Da, har cerului!

Grigore. — Mai mult decât îți trebuie.

Pandele. — Da; am și spre a pute ajuta pe prietini mei.

Grigore. — Și nu voiesc să-i dai nimica nepotului teu?

Pandele. — Nici măcar o pară!

Grigore. — Prin urmare...

Pandele. — Prin urmare...

Grigore. — Tu îl uresci.

Pandele. — Prin urmare (Mai viu) tu nu scii ce zici. Eu uresc, nu pot suferi modul seu de gândire, reaua sa purtare: să-i dau bani ar fi

numai să-și afîș deșertăciunea sa, risipele sale, nebuniile sale. Să-și schimbe el felul de trai, și și eu mă voi schimba față cu el. Eu voesc, ca prin căință să se merite binefacere, și nu binefacerea să împedecă căința.

Grigore. — (După un moment de tăcere pare convins, și zice cu multă blîndețe.) Să jucăm, să jucăm.

Pandele. — Să jucăm.

Grigore. — (Jucînd.) Eu sînt mîhnit.

Pandele. — (Jucînd.) Șac la rege.

Grigore. — (Jucînd.) Și acea sărmană fetiță!

Pandele. — Cine?

Grigore. — Angelina.

Pandele. — Ah! pentru ea, este cu totul altceva... (Lasă jocul.) Vorbesce-mi de ea.

Grigore. — Ea trebuie într'aceea să sufere mult.

Pandele. — M'am gândit, m'am îngrijit; o voi mărita.

Grigore. — Bravo! Merită sărmana.

Pandele. — Nu este o copilă cu prea mult farmec?

Grigore. — Da.

Pandele. — Ferice de cel ce o va avea. (Căpătînd un moment, apoi strigă.) Grigore!

Grigore. — Prietine?

Pandele. — Ce? (Ridicîndu-se.)

Pandele. — Tu ești prietinel meu.

Grigore. — Te-ai îndoit vre-odată?

Pandele. — Dacă o voiesci, 'fi-o dau.

Grigore. — Pe cine?

Pandele. — Da, pe nepoata mea.

Grigore. — Cum?

Pandele. — Cum! cum! ești surd? Nu mă înțelegi? Eu vorbesc lămurit. Dacă o voiesci, 'fi-o dau.

Grigore. — Ah! ah!

Pandele. — Și, dacă o iai, pre lungă zestrea ei, fi voi da o sută de mii de lei dintr'al meu. Ei?... Ce zici?...

Grigore. — Scumpul meu prietin, îmi faci multă onoare!

Pandele. — Eu te cunosc; sînt sigur că în acest chip voi fi ferici pe nepoata mea.

Grigore. — Dar'...

Pandele. — Ce?

Grigore. — Fratele seu...

Pandele. — Fratele seu! Fratele seu nu are a face... Eu am să dispun de ea; legea, testamentul fratelui meu... Eu sînt stăpînul. Aidem, grăbesc-te, hotăresc-te îndată.

Grigore. — Ceea-ce îmi propuni, nu e un lucru ce se poate hotărî într-o clipită. Tu ești prea iute.

Pandele. — Eu nu vîd aci nici o greutate; dacă o iubesci, dacă o stimezi, dacă ea îți convine, s'a făcut totul.

Grigore. — Dar'...

Pandele. — (Necăjit.) Dar', dar'!... Să auzim pe dar' al tău.

Grigore. — 'Ți-se pare puțin disproporțiunea dela șesescpecece la patruzeci și cinci de ani?

Duminecă se va întruni în Tîr-nova marea Sobranie bulgară. Lumea politică aşteaptă cu multă nerăbdare acest eveniment, şi această nerăbdare s'a potenţat în timpul din urmă prin scirea, că, contrar scirilor de mai nainte, Sobrania se va ocupa şi cu alegerea de principe. Se înţelege, această scire trebuia să producă anumite îngrijiri, care se pare însă a fi deja împrăsciate prin împărţirea ce o face „Pol. Korr.“ După această împărţire, guvernul bulgar ar fi comunicat în mod oficial agenţilor diplomatiei ai puterilor, că Sobrania se va ocupa singur numai cu afacerile administraţiunii ţerii.

Aceleiaşi corespondenţe i-se scrisese mai nainte din Rusciuc: Deputaţii marelui Sobranie au primit deja convocarea la Tîr-nova pentru deschiderea şedinţelor. Din câte se vede până acum, nu se gîndesc nimeni în ţeară, ca să dea lucrărilor o direcţiune opusă sfatului puterilor. De aceea se crede, că în sesiunea ce vine nu se va rezolva criza bulgară. Avînd în vedere încordarea cea mare ce domnesce în ţeară, guvernul se crede dator de a face reprezentanţilor poporului o dare de seamă despre demersurile sale pentru regularea cestiunii bulgare şi speră, că această dare de seamă va avea un efect binefăcător pentru cauza bulgară. Ori-cum, debaterile Sobraniei vor oferi ocasiunea de a se da pe faţă unele şi altele, ceea-ce este foarte de dorit, fiindcă în timpul din urmă s'a vorbit de multe-ori, cumcă ar exista neînţelegeri şi divergenţe de vederi în sinul guvernului bulgar.

„Pester Lloyd“ scrie în această cestiune:

„Patru zile au trecut de când din Belgrad se răspîndiau în presa europeană tot felul de sciri, că între membrii regentei din Sofia s'ar fi ivit mari desbinări. La început aceste sciri se mulţumiau numai în a răspîndi, că regenta va abdica, mai pe urmă ele susţineau, că unul din regenţi a arestat pe ceilalţi doi colegi ai sei.

„În aceste patru zile, cari au trecut dela răspîndirea scirilor de mai sus s'a constatat, că nimic nu era adevărat şi că ele erau născocite de duşmani în scop să slăbească încrederea Bulgarilor în guvernul lor.

„Scirile din urmă venite din Sofia spun, că în adevăr a existat o deosebire de vederi între regenţi şi guvern în privinţa unor cestiuni de principii, dar' că acele deosebiri au fost aplanate.

„De asemenea tot din Sofia se desminte categoric, că ministrii Nicolaieff şi Radoslawoff ar fi stat de mai mult timp în legătură cu ambasadă rusească din Constantinopol, cu care ar fi negociat în privinţa înlăturării crizei bulgare. Bănueli de asemenea natură nu pot avea nici un temei.

„De altminterlea o leală încercare de a ajunge la o înţelegere cu Rusia n'ar slăbi cătuşi de puţin simpatia, de cari se bucură Bulgarii pretutindeni. Aceasta ar trebui însă să fie o încercare pe faţă şi sinceră, la care să participe toţi reprezentanţii naţiunii.

„Dacă va fi să se confirme scirea recentă din Constantinopol, că cabinetul din Petersburg are să facă nise propuneri practice pentru sta-

bilirea unui regent provisor şi că ar fi gata să numească în acel post o persoană plăcută Bulgarilor, atunci s'ar fi aflat un *modus procedendi* spre a pute ajunge la o soluţiune favorabilă pentru înlăturarea crizei.

„O telegramă din Rusciuc, adresată „Correspondenţei politice“, dăce că adunarea naţională dela Tîr-nova nu va apuca pe o cale, care n'ar conveni puterilor. Se afirmă ca pozitiv, că în sesiunea actuală Sobrania nu va lua o hotărîre faţă cu înlăturarea crizei. Până la întrunirea Sobraniei e probabil că se vor aplană şi deosebirile de vederi ivite în sinul guvernului.

„Diarul „Swoboda“ din Sofia susţine, că Sobrania e convocată pentru alegerea prinţului şi că guvernul va numi un candidat, care va primi alegerea“.

Despre răscoala din Afghanistan sosesce sciri favorabile. Se dăce, că Ghilzaii s'au obosit şi au de gînd să se reîntorcă acasă. Nesuccesul revoltaei dela Herat a trebuit să cam desgusteze pe rebeli. Astfel Emirul mai poate spera, că-şi va restabili stăpînirea, de cumva înrîuriri din afară nu vor provoca în curînd o nouă răscoală.

Din Bucovina.

Pe dl Alexandru cavalier de Onciul, inspector de tîri, l'a numit ministrul de finance inspector superior de bir. Dl E. Tomiuc este numit inspector veterinar la staţia vamală Sinouţi.

Guvernul ţerii din Cernăuţi a fost zilele aceste în mare nedumerire, aflîndu-se vis-à-vis de un candidat pentru tronul Bulgariei. Dela Cotimani îi sosi un pachet mare adresat către regenta din Sofia, cu acea rugăminte, ca să-l immanueze guvernul în mod oficial acestei regente. Intrescriste era dl Ivan Hnatiuc din Cotimani. Guvernul nu prea avea mare plăcere de a-l expeda, ci se luă ca să cerceteze, ce adevărat conţine pachetul ăsta mare, doară poate să mai vină şi din Cotimani o complicaţie a referenţelor diplomatice cu mîrginaşa Rusie. Când se deschise pachetul se găsiră în lăuntru testimoniile dela scoală ale dlui Ivan şi alte documente necesare pentru un post, cum şi o petiţie lungă cu fel de fel de chibouri diplomatice, cum numai pot eşi din capul unui provincialist. Guvernul nu voia să intre în deliberarea poziţiei lui Ivan I din Bulgaria, ci îi trimise scrisorile înapoi. Dăce oamenii, care au vorbit cu el după aceea, că el cu toate acestea nu se lasă de candidatura sa la tronul Bulgariei, ci va călători *per pedes apostolorum* până la Sofia, ca să-şi propună acolo candidatura sa cu gura poporului bulgar. Dl Ivan are un trecut foarte aventuros. Să i-se fi mai întemplat înainte de asta cu câţiva ani, că a călătorit *per pedes apostolorum* la Berlin. Prin mistificări gazetare află dl Ivan, că în Berlin vrea să se mărite o fată cu o avuţie foarte imensă. Nici că se recugetă mult, căci era prea convins de frumuseţea şi amabilitatea sa, că Berlinzele îi va refusa mîna. Într-o zi dl Ivan dispărură din Cotimani. Se auzia numai după alţii, că a pus o traistă pe spate şi o băta în mîna şi a plecat în străinătate. Da, Hnatiuc a plecat în străinătate, şi încă foarte departe, departe la Berlin, de care oraş numai puţini au auzit în viaţa lor. Dl Ivan apucă pe jos deadreptul prin

Galiţia, tot întrebînd unde e Berlinul, unde şede deia sa cu perul de aur. Ajunse şi la graniţa Prusiei, o trecu, şi într-o bună dimineaţă sosi în Berlin, nu ca peitor modern, în frac etc. ci ca cei din poveste, dar' şi mai rău. Figura lui Ivan trebuia să fi fost foarte sîlbatică, căci poliţia din Berlin a pus ochii pe el şi într-o bună dimineaţă l'a exortat până la graniţa Austriei, de unde apoi sosi cu puteri tari în satul seu. Dl Ivan a învăţat carte, dar' ţine mult la idealism, şi soartea Românilor bucovinean e în destul de cunoscută. De abia îşi ridică capul. Puţină inteligenţă şi mare indiferentism între conaţionalii români. Ca să se scie ce soarte are el în ţeară şi cum e privit de către alte naţiuni, ne serveşte ca dovadă un articol publicat într-o gazetă germană din Cernăuţi, în care se poate concluda, că de rătăcioşi sînt străinii în ţeară şi căta ştiinţă au ei despre ţeara, în care au venit. Vaetele din articol sînt foarte interesante şi le traducem acum spre orientarea publicului român:

„Degradat!“ — „În lupta pentru viaţă este curagiul unicul mijloc, care duce la ţintă; slăbiciunii sau laşităţii aşteaptă numai desiluzie şi griji şi la sfîrşitul drumului zdrobirea, descompunerea, perirea existenţei. În toate cazurile în luptă cu indivizii nu mai bine, ca şi în cea a popoarelor şi naţiunilor. O scăpare nu este. Apărarea fără energie a Germanilor şi Rutenilor bucovineni contra Românilor arată deja acum soartea, care aşteaptă pe aceste naţiuni desemnate cu colorul fără curagiu. Noi Germanii, cari am însemnat odată totul în Bucovina, cari am adus în ţeară cultură şi am deschis civilizaţiunea, noi, aducătorii culturii, muncii meserie, bunăstării adevărate a anilor trecuţi, cari am fost unici şi antăiu la rang în ţeară, noi sîntem respinşi din poziţia noastră şi aruncaţi din înălţimea noastră. Noi sîntem degradaţi de facto ca mai nainte formal şi locul ne ocupă contrarii nostri, pe cari i-am crescut mari, se ocupă de către o naţiune, căreia am adus crescerea şi omenirea, se ocupă de un popor, care de abia ajunsese jumătatea dezvoltării sale şi i-a însuşi începuturile culturii numai cu ajutorul nostru. Vivat România! Ţi-a succes prin indolenţa învăţătorului teu de a ne cresce preste cap şi a te strîmba cu un bărbat, deşi n'a sosit timpul de mult încă, în care i-s'ar pute lua traista scoalei. Vivat România! Curagiul în obrazul teu şi în purtarea ta îţi poate da aparenţa unui om şi a ascunde unui om, ce nu vede bine, că sub masca ta de bărbat se ascunde numai un băiat necrescut. La învăţătorul teu, la Germanul, şi la fratele teu mîniat, la Ruteanul n'or găsi pedecă alurile tale bărbătesci. Experienţa îţi dă dreptul de a scoposi mult şi de a voi totul, căci nicăiri n'au găsit pedecă scopurile tale de a înapoia pe adversarii tei. Tu decretezi şi se ascultă, tu faci şi se primesc de bune toate pasiunile tale. Din nimica te-a făcut ceva Germanul, din nimica asta te faci singur totul şi întregul şi devini dintr'un element subordonat al poporaţiunii ducatului acestuia domnului tău mîniat. Ce însemnai tu înainte de câteva decenii în Bucovina în privinţa naţională şi socială? O verigă într'un lanţ şi nimica mai mult. Astăzi însă vrei să devini pe drumul cel mai bun conducătorul acestui lanţ şi să-ţi dai direcţia, după care să se mîne el. În birouri, în scoală ori în societate fost-ai tu mai nainte numai un membru fără valoare, dară mulţumit, astăzi însă ai dat pe toţi sub tine şi îi domnesci mai ca cu o suveranitate nedeterminată. În comitetul ţerii este vocea ta nu numai cea mai puternică, ci şi unica existentă şi dominantă cu abateră de vre-o câţiva puşini fideli Germani, aşa încât s'ar păre, că pe câmpiile mănoase ale făgetului ţerii n'ar locui alt popor, decât urmaşii colonistilor romani, aduşi în Dacia de Traian. La guvernul ţerii fost-au Românii aproape de a ocupa cu încetul toate posturile cu oameni de ai sei, facultatea teologică a universităţii germane din Cernăuţi au românizat-o cu deservire, cu toate că o cercetează mult Rutenii, cu românizarea scoalelor din ţeară ei sînt mai spre sfîrşit, şi de nu se vor scula energie la timpul recerut naţionalităţii periclitare din Bucovina, atunci nu va dura lung şi Românii îşi vor pune mîinile în brău spre a se bucura de succesul lucrului lor. Căci ei sînt sus şi noi am scăzut la locul al doilea şi sîntem degradaţi, şi că degradarea aceasta a Germanilor nu e cunoscută de Români, dovedeşte curagiul, cu care încunoscîncează public învingerea noastră şi victoria lor în zilele din urmă. La spitalul ţerii, care e zidit de Bucovina nu de Români, la care au participat Germanii şi Rutenii şi toate naţionalităţile ţerii; capitala germană Cernăuţi şi bunul cetătenilor germani şi ruteni ai acestei provincii, la spitalul acesta general al Bucovinei au Românii curagiul, fără a găsi pedecă, de a-şi vindica locul prim, şi pare-că fac o concesie inocentă Germanilor, se decid ei de a concede, din graţie mare, de a pune la inscripţie în locul al doilea şi în limba germană

însemnarea institutului. Dacă întîmpinam mai nainte o enumerare a limbilor de ţeară în Bucovina, ocupa limba germană totdeauna locul prim între ele, fiindcă Germanii au fost dintăiu. Astăzi găsesc de bine comitetul ţerii, căci alegerea făcută cu iscusinţă a deputaţilor a adus majoritatea Românilor, de a se usa de situaţie, de a înţrebuinţa puterea oferită şi a decreta degradarea Germanilor. Pare că ar fi spitalul general al Bucovinei un institut exclusiv român, creat numai de Români; el s'a privit dintru început ca un domeniu român şi acestei opinii s'a dat expresia în inscripţia română la spitalul, care ocupă acolo locul prim. Fericii sînt puternicii, mai fericii încă, dacă acolo, unde se tem de a găsi pedecă, i-se întîmpină ca apatie, dar' vai de Germanii fără curagi din Bucovina, cari fără luptă cedează câmpul inimicilor şi părăsesc vađa, poziţia şi bunăstarea lor într-o apatie fatalistică. Puşini ani încă şi Germanul degradat la al doilea loc va fi eliminat prin natura sa fricoasă din rîndul naţiunilor din această ţeară coronală. Nu e soartea, că popoarele se perd, nu le duce la perire naţională fatul, ci lipsa de energie, care le împedecă de a se lupta pentru poziţia lor. În Roma, în Grecia fost-au descuragiarea, indolenţa şi indiferenţa politică a locuitorilor, cari au dus pe străini la victorie. Nu Filip, ci neunitatea grecească, nu Odoaker şi Germanii, ci nebarbăţia romană a adus sub jugul barbar aceste locuri înflorite odinioară ale culturii. Şovinismul român în Bucovina nu s'ar fi lăsat atât de tare, n'ar fi devenit atât de puternic, omnipotent şi superb, dacă Germanul cum şi Ruteanul din ţeară s'ar fi luptat mai cu perseveranţă pentru interesele sale. Noi am fost fatalisti şi urma a fost degradarea noastră prin exaltadoşii români. Aşa la venirea principelui de coronă au sciut acestia de a ocupa toată reprezentanţa ţerii în mîna, şi ţeara va fi privită în cercurile înalte ca o ţeară curat română.“

Stilul biblic fantastic ne aduce îndată la aceea, de a găsi aici pe un Jidov jurnalist, care înhaţă pe Germani şi Ruteni în contra noastră. Gazeta asta este „Bucowiner Rundschau.“ Ea dintr-o vreme necontenit persecută pe Românii în ţeara sa şi cheamă pe toate celelalte naţii la luptă şi rescoală contra Românilor. Jidanii, cari se îngâmfa aici în oraşele ţerii, că sînt Germani, nu găsesc ceva mai bun, decât de a resvriti contra Românilor, antochtonilor din ţeară şi a-i reduce la nulă, la unealtă bine venită, ce au fost ei înainte de venirea lui Aron Pumnul în Bucovina. Ei nu se pot uni cu gîndul acela, că Bucovina a format odată o parte a Moldovei, şi că e ţeară română; nu, ei o declară de germană, deşi în întreaga ţeară sînt foarte puşini Germani, ci numai Jidanii, ce vorbesc germanese, şi Românul e privit şi declarat ca unul, ce violează drepturile lor. Astfel fac ei, când vin alegerile şi astfel fac, când sosesce evenimente deciztoare. Atuncia sîntem în ochii lor minoritatea ţerii, care are să asculte pe cărcimarii împreună cu beutorii lor, Ruteni. Noi ne arogăm atunci drepturi, ce nu le posedem, sîntem o naţie, ce sugrumă drepturile altora. Le-am indus aceste dîse ale gazetei numite germane, ca să scie Românii din alte părţi, ce poziţie are Românul bucovinean în ţeară şi cât e de bine privit de străinii ţerii. De pe altă parte vor avea d-lor şi dovadă, că ce succese au eluptat Românii în decurs a câteva decenii, şi că Românul bucovinean nu stă locului. Poziţia lui e cu totul diferită de ceea a celorlalţi Români din alte ţeri. Unde apare el mai indiferent, acolo eluptă victoria sa cea mai mare pentru viitorul seu.

Rutenii nu se mulţumiră cu aceea, că în urma propunerii d-lui Baltinester se alege în comitetul de primire un Rutean, ci mai făcură şi un protest către presidiul ţerii, în care se plîng, că poporul rutean nu-i de loc reprezentat în comitet. Ca reprezentanţi citează d-lor pe un profesor dela universitate, un învăţător comunal şi pe un oficial dela postă. Cu toate acestea mai jumătatea din comitetul amintit se recrutează din părţile rutene, eară nu din Cernăuţi, oameni cu mare vađa şi reputaţie la poporul rutean. Este întrebare, fi-va în stare un învăţător comunal şi un oficial de a reprezenta ţerii îndestul? Se înţelege astfel de prietenii mai mult ambiţioase nu se vor lua în considerare.

Corespondenţă particulară

a „Tribunei“.

Sebeşul săsesc, în 26/6 1887.

Faţă făişă de corespondenţa mea dată de aici şi publicată în numărul 125 al „Tribunei“ cei atinşi în cauză se află îndemnaţi în companie a da o declaraţiune scurtă, corîspunzătoare ţinutei lor în toate afacerile naţionale. Ei neagă simplu ceea-ce au vedut toţi oamenii la ziua mare întemplantu-se.

Pandele. — Nu, de loc; tu eşti încă tîner şi eu cunosc pe Angelina; ea nu e flusturatică. Grigore. — Ea poate că are vre-o altă inclinaţiune.

Pandele. — Nu.

Grigore. — Şi eşti sigur?

Pandele. — Foarte sigur. Iute, să isprăvim. Eu mă duc la notarul meu; lasă să se facă contractul, ea este a ta.

Grigore. — Încet, prietene, încet.

Pandele. — Ei bine! (Inferbentat.) Cum? voiesci să mă mai necăjesci, să mă plictisesci cu încetimea ta, cu sângele tău rece?

Grigore. — Prin urmare ai voi?

Pandele. — Da, să-ţi dau o fată cu minte, onestă, vîrtoasă, cu una sută de mii de galbeni zestre şi una sută de mii de lei ca dar de nuntă, poate îţi fac o necinste?

Grigore. — Nu; din contră îmi faci o onoare, pe care nu o merit.

Pandele. — (Cu căldură.) Modestia ta în acest moment m'ar face să mă dau dracului.

Grigore. — Nu te supăra. Voiesci să o iau cu ori-ce preţ?

Pandele. — Da.

Grigore. — Ei bine, o iau.

Pandele. — (Cu bucurie.) Şi într'adevăr?

Grigore. — Dar' cu o condiţiune...

Pandele. — Ce condiţiune?

Grigore. — Ca şi Angelina să consimţă.

Pandele. — Şi alte dificultăţi nu mai sînt?

Grigore. — Numai aceasta.

Pandele. — Tu îmi taci o mare plăcere; eu mă îndatorez pentru ea.

Grigore. — Atît mai bine, dacă este adevărat.

Pandele. — Foarte adevărat, foarte sigur. Îmbrăţişează-mă, scumpul meu nepot!

Grigore. — Îmbrăţişează-mă şi d-ta, unchiule dragă!

Scena II.

Costică, Pandele şi Grigore.

(Costică intră pe uşa dela mijloc, vede pe unchiu-seu, îl ascultă în treacăt, se duce către odaia sa, dar' stă la uşă să asculte.)

Pandele. — Astăzi este ziua cea mai fericită a vieţii mele.

Grigore. — Scumpe prietene! cât eşti de adorabil!

Pandele. — Eu mă duc la notarul meu; chiar astăzi va fi totul făcut. (Cheamă.) Petrache!

Scena III.

Petrache şi cei doi.

Pandele. — (Lui Petrache.) Bastonul meu, pălăria mea! (Petrache pleacă.)

Scena IV.

Grigore, Pandele, Costică la uşă.

Grigore. — Într'aceea mă voi duce acasă.

Scena V.

Petrache şi cei doi.

(Petrache dă stăpînului seu bastonul, pălăria şi reintră.) (Va urma.)

Aceste negări sînt mofturi și nu pot ajuta reparațiunii scandalului comis în detrimentul cauzei comune, pe care trebuie să o apere și cei subseriți la această declarațiune, de cumva mai au în gînd a se gera de Români, cu cari mai pot sta de vorba aceia, cari susțin flamura națională în aceste timpuri grele.

Nu mi-a fost nici în gînd a calumnia pe cineva, dar' tendință a avut corespondența mea, ca să vadă neamul românesc, că numai noi cu spiritul condus de interese particulare sîntem de vină la scăpătarea noastră în viața publică.

A mai fost și acea tendință, ca să le strig acestor oameni socotii între inteligenții neamului românesc un „Menetekel Ufarsim“. Le poate fi destul trecutul, pentru-ca să-și vină în ori, la spiritul curat, la cauza comună.

Am pre lungă mine și martori neinteresați în cauzele noastre locale, care au vădut cu ochii cele descrise în corespondența mea, și cari nu vor pute fi desmințiți prin declarațiunea fără înțeles.

Toate le susțin, și spre ilustrare amintesc, că alegătorii români din oraș și de pe sate au fost conduși la casele cu crăsmă a proprietarului Beu prin avocatul I. Bojița, care a asistat la punerea cepului la butea scoasă din pivnița lui Bömches.

Celalalt dn Dr., când s'a întors dela visita dată deputatului ales, căuta cu ochii în pămînt, nemai voind a privi în fața cunoscuților sei, pe lungă care trecea. De ce aceasta?

Domnilor declaranți! Fiți cu putere de suflet și dacă ați făcut cele petrecute, recunoașteți păcatul și cercați mijloace pentru întărirea noastră comună, căci nici eu, nici altul nu doresce, ca să ne resfrăm și împrăciăm. În orașul nostru și în ținutul nostru încă e mare lipsa de concordie la o viață românească și nici decum nu Vă vede bine a Vă rupe de ținuta celorlalți Români! Nu aveți drept a Vă declara indignați de corespondența mea, căci faptele întemplate sînt contra D-Voastre.

Ved între declaranți și bărbați, cari numai urmînd unei presiuni și-au pus numele acolo — și prin urmare inițiatorul s'a trudit tare a arăta, încât la noi se pot cocoloși treburile de această natură.

„Dascălul.“

Cronică.

Principele de coroană Rudolf și principesa de coroană Stefania au sosit alaltăieri dimineața la oarele 6 în Osvecim. Primirea a fost strălucită. Comandantul de corp și mareșalul țerii au binevenat pe părechia moștenitoare de tron, fiesce-care cu o alocațiune. Primarul comunei oferi principelui de coroană pîne și sare; ear' băieți și băiete în costumuri naționale oferiră principesei de coroană Stefania buchete de flori. Dealungul căii ferate până la Trzebina erau înșirați mulțime de oameni cu stindarde, banderii, etc. La oarele 7¹/₄ trenul curții sosit în gara din Cracovia.

Numiri. Ministrul reg. ung. de justiție a numit de scriitor la judecătoria cerc. din Halom: pe Ioan Pinte, până acum diurnist la aceeași judecătorie. — Presidentul tribunalului reg. din Chichinda-mare a numit: pe juristul absolut, Gustav Kovách, de practicant de drepturi fără diurnă la același tribunal, ear' pe sub-oficerul în rezervă, Ioan Schulde, de servitor-adjunct oficial la judecătoria cerc. din Sân-Miclașușul-mare.

Bilanța alegerilor ungare. Raportul partidelor e următorul: Partidul liberal numără 259, opozițiunea moderată 44, partidul independent 77 de deputați; afară de partid, stau 7 deputați, naționali sînt 8, antisemiți 11. În 6 cercuri au să se facă balotagii.

Fusiunea partidelor opoziționale din Croația. Din Agram se serie, că acolo s'a efectuat o fusiune de partide. Partidul național independent (partidul Strossmayer) și centrul s'au fuzionat într'un partid sub conducerea contelui Drascovici. Noul partid va purta titlul „opozițiunea moderată“. Partidul fuzionat își pune drept țință apărarea și susținerea neatinșă a drepturilor garantate prin lege și compromis ale celor trei regate unite.

Sinuciderile în Cluj sînt la ordinea zilei. La 26 l. c. s'a sinucis acolo servitorul Ludovic Szász, spânzurându-se în grajdul stăpînului, la care slujia.

Societatea macedo-română „Lumina“ din București a avut alaltăieri, în palatul universității, întrunire extraordinară, sub președinția dlui Granda. Societatea a încuviințat a se da dlui Andreiu Bagav, autorul cărții de lectură, pentru care s'a publicat concurs, un ceasornic de aur cu această inscripție în dialectul macedo-român: „*Andriului al Bagav, Sociata „Lumina“, 14 Cireșar, 1887.* Cartea se tipărește în tipografia Cucu. Ea va cuprinde 16—18 coale. Elevilor scoalelor române din Macedonia se va împărți gratis. Pen-

tru bibliotecile și iubitorii de cultură din România, se va opri un număr de exemplare, care se va vinde în folosul fondului de imprimare al societății. Această carte este o mică enciclopedie populară în dialectul macedo-român. Este cea dintăiu carte de o asemenea întindere, care se publică în acest dialect. „Voința Națională“ află, că comitetul va publica concurs pentru alte două cărți didactice în acest dialect.

Sarcinile militare. Ministerul de războiu al Austro-Ungariei a publicat o statistică comparativă a stării armatelor europene, din care extragem următoarele date: La o populațiune de 10.000 indiviți revin în Franția câte 150, în Germania câte 100, în Italia și în Rusia câte 90, în Austria câte 70 ostași în timp de pace. În privința cheltuielilor în raport cu budgetul general proporțiunea este în Franția de 30, în Rusia de 28, în Germania de 26, în Italia de 21 și în Austria de 15 la sută. Această proporționalitate însă se înțelege numai pentru timpul păcii.

Iubileul reginei din Anglittera. Iubileul ce s'a serbat săptămîna trecută în Anglittera, a avut, pre lungă nota veselă, și nota tristă. În Irlanda, sərbarea nu s'a putut petrece fără turburări. În orașul Cork, mulțimea a încercat să spargă ferestrele dela clubul uniunii conservatoare, din care causă poliția a intervenit cu toată energia și în învîlmășeala ce a domnit, au fost preste o sută de persoane rănite. Unui gardist i-s'au frînt două coaste. La clădirile municipale au fost arborate stindarde negre și mulți dintre naționalisti au fost îmbrăcați în dolii. Seara, cete-cete, parte de lealisti, parte de naționalisti au traversat stradele, cîntînd unii „D-deu să protegă pe regina“ și alții „D-deu să protegă Irlanda“. Tot astfel s'au petrecut lucrurile și în alte orașe din Irlanda-de-Sud, și acolo au fost manifestațiuni de nemulțumire, și acolo s'au arborat stindarde negre etc.

Un nou sistem de fortificare. Generalul Brialmont a inventat un nou sistem de fortificare, pe care vrea să-l aplice în Belgia. Sistemul consistă în a construi nisea așa numite *forturi-cupole*, cari sînt foarte mici, dar investite cu câteva tunuri puternice în turele. Cu acest sistem, pozițiuni militare de primul rang, precum Liège și Namur, pot fi apărute numai de o garnisoană de 6—8000 oameni.

Manifestațiunea ligei patrioților. Relativ la întrunirea ligei patrioților, ținută la Paris la 24 Iunie, serie „L'Indépendance Belge“ următoarele: Liga patrioților, în circuit de iarnă, a dat nascere unui mic scandal. Iubitorii de sgomot se așteptau la ceva mai mult. Anarhistii au percut. Ei au lăsat terenul Boulangistilor. Strigătele de „trăiască Boulanger!“ cu acompaniamentul necesar: aria lui Paulus și refrenul noiei canțonete: *C'est Boulange, Boulange, Boulange, C'est Boulange qu'il nous faut*, au provocat o disordine mică, la care intervenirea foarte pașnică a poliției i-a pus îndată capăt. S'au făcut numai vre-o două sau trei arestări în persoanele unor înferbentați, care strigau: „la Elysée.“ Cu toate aceste în urmă cei arestați au fost puși imediat în libertate. Cîteva cuvinte asupra se-dinței, care a fost deschisă de dl Déroulède în persoană, care este blamat, pentru-că n'a persistat în retragerea ce luase cu atîta sgomot. S'a apărut de a fi susținătorul războiului, după-cum îl numesc în Germania. „Întrunirea, a dis el, n're decât un scop de protestațiune în contra închității ce s'a comis la Lipsa.“ În urmă a dat cuvîntul dlui Sansboeuf, președinte titular, care a expus trebuința ligei de a se apăra aci, pentru-că n'a putut s'o facă la Lipsa. Vorbind de condamnarea dlui Koechlin, un întrerupător a strigat: „E greșeala d-voastre! Cetiți scrisoarea familiei sale!“ Sgomot! Atunci dl Déroulède s'a aprins. „Koechlin nu mai aparține familiei sale. Sufere pentru Franția! Nu este drept contra dreptului! Marseille ar trebui să se numească la Strassbourgeoise, până la oara revindicării! Se dice acolo, că Alsăția este ficia Germaniei; ei bine, ea e soția Franței!“ (Aplause prelungite.)

Represalii franceze. De sigur ca un fel de răspuns la ultima condamnare a unor patrioți alsățieni de către Curtea supremă din Lipsa pentru participarea lor ca membri la liga patrioților din Paris, doi deputați radicali din parlamentul francez, d-nii Camille Dreyfus și Wickersheimer, au depus pe biroul Camerei un proiect de lege cu cuprinsul următor: „Art. 1. — Ori-ce străin cu reședință sau admis a locui în Franția, care va fi membru al unei societăți constituite în scop de a jigni teritorul sau interesele Franței, va fi pedepsit cu închisoare dela trei luni până la doi ani și cu o amendă dela 50 până la 1000 lei. La expirarea pedepsei sale, condamnatul va fi expulsat din Franția. În cas de recidivă, pedeapsa va fi depărtarea într'o incintă fortificată. Art. 2. — Articolul 463 din codul penal va fi aplicabil în ceea-ce privește pedepsele închisoarei și amendei pronunțate prin articolul precedent.“

Atentatul contra generalului Gurco. Se serie din Varșovia, că generalul Gurco a scăpat ca prin minune de un atentat dirijat contra lui. Înaintea trenului, în care era Gurco se puseseră mai mulți drugi de lemn; din fericire conductorul a vădut aceasta și a evitat ca să se întemple o mare nenorocire; numai câțiva călători au fost contusionați.

Un preot ciudat. Diarului „Secolo“ i-se scriu din Palermo următoarele: În Canicatti a provocat dîlele aceste preotul în biserică o panică mare, ce avu umări foarte triste. După o predică, în care a descris toate semnele iadului, lăsa să apară în biserică o ființă cu coarne, cu coadă și fiind încungiurată de o lumină ferică. Femeile și băieții țipară înspăimîntați, multe femei leșinară, una dădă nascere unui prunc, o altă femeie a nebunit. Doi copii au fost călcați în picioare de mulțimea, care grăbia să scape de dracul. Junii din sat căutau pe preot, ca să-l omoare. Acesta numai ascuns a putut să scape. Tornio din Milano dice, că ia răspunderea, că cele istorisite sînt adevărate.

Diplomatic.

(De X. Y. Z. din „Neue Freie Presse“ Nr. 8097.)

Fiind acum earăși moda de a vîna după cuvinte străine, fie-ne permis, de a vîna încă odată după una din aceste paseri externe. Vrem să ne ocupăm cu cuvîntul: „diplomatic.“ Totuși nu este țința noastră, asta o dicem aici acum, de a propune germanisarea sau românisarea acestui cuvînt, ci am vră să contribuim numai părțica noastră, de a întări mai bine sensul acestui cuvînt, căci ne vine a crede, că el e supus de o vreme marilor venațiuni.

Ce însemnează „diplomatic?“ De frunțăm unul din acele multe vocabulare, în care vom găsi pentru fiecare cuvînt străin, câte un cuvînt german sau român nimerit, găsi-vom: diplomat = om de stat, și diplomatic este deci atîta, ca a se purta ca om de stat. Asta e drept și totodată fals de tot. De sigur e un diplomat între altele și om de stat, dar' timpul schimbare la cuvîntul acesta străin atîta, atîta l-a ciselat, încât ne ofere astăzi numai o facettă și ascunde în sine un sens compus multiplu. Lucrul mai multor secole se strică prin traducere. Dacă se dice de unul, că a condus o pertractare foarte diplomatică, atunci nu este tot aceeași, dacă s'ar dice de el, că s'a arătat acolo ca un om de stat. Asta ar fi cea mai mare, asta ne apare ca mai ușoară. Diplomatic e o însușire, care, dacă nu se întrebuintează exclusiv ca expresie birocratică, însemnează fel de fel de însușiri secundare ale rațiunii și caracterului. Se cugetă atunci la liniștea și prudența unui om lumean, la o oareș-care prefăcere elegantă, la arta greu de învățat, de a se mișca cu siguranță și grație pe ghiata intrigilor politice. Înainte de toate se presupune la un diplomat o fineță aleasă, o fineță, care în momentele iritațiunilor pasionate nu se poate nega. Când se mînia într'o di Palmerston asupra bunului seu amic Louis Napoleon, improșcă el pe ambasadorul francez cu cele mai mari batjocuri, cari erau adresate împăratului și din care fiecare ar fi fost în Franția o ofensă a Maiestății. „Asta voiu scrie eu singur și împăratului,“ dîse el, și necredînd asta ambasadorul, adause ministrul rîdînd: „Asta este, eu voiu pofti pe secretarul meu, de a traduce toate acestea, ce vi le-am dîs în diplomatică;“ — în diplomatică, adică în limba aceea a îndegetărilor eterne, reținerilor, clauselor, în cari pare a sta naintea fiecăruia cuvînt câte un „deoare-ce“ sau „așa am dîce“—nesigur, și e desceris chiar așa de fin, o dojană sau o batjocură, că s'ar pute țină de un compliment.

De o vreme însă stau în pericol diplomații, cari au fost cei mai fini oameni de pe lume, de a perde renumele acesta. Așa diplomații rusesci, odată cei mai fini între cei fini, își dau osteneala, de a schimba cu totul sensul cuvîntului „diplomatic.“ Cartea apărută nu de mult asupra lui Alexandru din Bulgaria de Adolf Koch ne dă aici deslușirile cele mai covîșitoare. Unde provin aici expresiile diplomatice și diplomat, s'ar pute totdeauna traduce cu crud și grobian, și e de a se recugeta, că în timpul acela, despre care vorbesce cartea, n'a fost încă Kaulbars în Bulgaria. El apără numai odată pe scurtă vreme ca oaspe la principele tinăr, de căruia îi comunică prin gura predicatorului de carte dicala întru adevăr salamonică: „lumea îmi e un cărnaț mare.“ Se observă, că diplomații nu mai înfrînează nici-limba lor de toate dîlele, ca mai nainte, și că le pasă foarte puțin de eleganța expresiunii. Bismarck o dîse cel puțin latinesce, când se respică o asemenea privire a lumii: „Nescio quid mihi magis farcimentum est.“

Kaulbars este cu toate aceste încă un atticist în comparare cu colegii sei rusesci, cari strigară deputaților bulgari numele desmierdător: „porcilor! canalilor! bagajă minciunoasă,“ și în astă privință pare el să stee și dinapoia consilierului al statului Jonin, care vorbise cu principele într'un ton așa de puțin respectabil, că acesta îi impută purtarea lui proastă. Foarte interesant este răspunsul diplomatului: „Ca domnul Jonin,“ dîse el, „Vă rog de iertare pentru expresiunile mele, dar' ca trimisul Maiestății Sale sînt nevoit, de a le repeți, căci am primit poranca dela împăratul, de a vorbi astfel.“ Cu alte cuvinte, Jonin este în decumun o am fin, dar' este prost per comanda superioară. Așa se laudă și generalul Kaulbars ca un om foarte amabil, cu forme plăcute și frații sei îi seamănă cu totul în punctul acesta. Unul dintre acestia este directorul conservatorului din Odesa, stă dar' în contrastul cel mai mare cu artele cele mai imblînzitoare, cari ar exercita o influență domitoare asupra spiritelor. Și omul acesta domol din familia aceasta domolă se comandă într'o bună dimineață de a fi grobian, și el poartă în Bulgaria o vorbă, în care fiesce-care cuvînt este o bătae de enută și fiecare propozițiune o bătae. Un semn din sus și mielul se îmbracă în jocul de lup.

(Va urma.)

Varietăți.

(Noul vulcan din Mexic.) — Guvernatorul Torres, din Sonora, a însărcinat o nouă comisiune de explicatori pentru a constata starea actuală a vulcanului, care s'a format în nise condițiuni cu totul extraordinare, în urma cutremurului de pămînt, în munții Sierra Madre.

Craterul continuă a scoate coloane imense de fum și de lavă. Noul vulcan se deosebește mai cu seamă printr'o foarte mare activitate care, până acum de loc nu s'a micșorat.

Sgomotul care ese din lăuntru este îngrozitor; nimeni n'a cutezat încă să se apropie decât la o distanță de o leghe și jumătate, din cauza numeroaselor abisuri de cari este plin terenul de prin pregiur. La trei leghe în giurul vulcanului nu se mai vede nici o pasere sau vre-o altă ființă viețuitoare. Orașul Bavispe este redus în o grămadă de ruine. Locuitorii au scăpat pe înălțimile din apropiere, unde trăesc sub corturi, în preda celei mai mari groaze.

(Amabilitatea sfîntului părinte.) Familia engleză Thompson vizită deunăzi, însoțită de un cicerone, grădinile Vaticanului. Ajunsă la despărțirea pometurilor, doamnele admirară în gura mare frumșeța fragilor de ananas, cari aveau aproape mărimea unui ou de găină; una din ele întrebă pe cicerone, dacă nu s'ar pute să culeagă cîteva din aceste fructe frumoase. Călăuza îi răspunse cu spaimă: „Pentru Dumneșeu! în grădina Papei nimeni n're voie să atingă ceva“. În acest moment eși dintr'o dumbravă un bătrîn îmbrăcat în haine albe, care, apropiindu-se suridînd, dîse: „Vă rog, doamnele mele, a vă servi după plăcere, voiu lua răspunderea asupra-mi“. — Englezele vădură cu mirare, că al lor cicerone se prosternă în genunchi, șoptindu-le: „E Papa însuși!“ — Sfinția Sa rugă pe doamnele engleze a nu se derangia de prezența lui și apoi se concediă de dinsele pofțindu-le bune petreceri în timpul șederii lor în cetatea eternă.

Din public.)*

Mulțumită publică.

Onor. administrațiune a diarului „Tribuna“ din Sibiu a oferit pentru incendiiați din Mărgău 10 fl. v. a. Ofertul în preț echivalent de o metretă grău a 1 fl. 80 cr. s'a distribuit următorilor incendiiați: Mina Poștean, Onuț Boc, Onu Boc, Petru Boc, Mihail Boc și Ana Mireag 1/2 met. grău + 10 cr.

Binevoească onor. administrațiune a primi în schimb mulțumită și recunoștința publică din partea susnumiților incendiiați.

Mărgău, 26 Iunie 1887.

Papiu,
paroh.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Posta ultimă.

Berlin, 28 Iunie n. Împăratul german nutrește dorința hotărîtă, de a merge și ăstan la Gastein, dar' hotărîrea definitivă încă n'a urmat.

Petersburg, 28 Iunie n. Tribunalul militar condamnă la moarte pe 15 acușați pentru omor în atentatul cu dinamită. Împăratul agrația pe 8 să se deporteze la Tomsk.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Creta, 30 Iunie n. (Scirea „Agenței Havas“.) Agitațiunea e mare. Între creștini și musulmani s'au întemplat ciocniri cu arma. S'au ivit și ucideri și aprinderi.

Tîrnova, 30 Iunie n. Cu privilegiul dineului la consulul englez declară Stambuloff, că Sobrania va alege de principe pe prințul de Coburg, și crede, că prințul va accepta alegerea. La casă ar refusa ar trebui să se realeagă Battenberg-ul.

Filipopol, 30 Iunie n. La banchetul municipalității ce s'a ținut la 24 l. c. în onoarea lui Stambuloff și Mutkuroff dîse Stambuloff, că rezolvarea crizei se apropie; guvernul are intenția formală, de a propune marelui Sobranie alegerea unui candidat, care implinesce toate condițiunile.

Londra, 30 Iunie n. Ieri a fost în palatul „Buckingham“ o mare festivitate de grădină, la care regina invitase 7000 de persoane; au participat toți principii ce se mai aflau aici.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Extrase din foaia oficială.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
— la rămasul după Simeonia Vesa, la judecătoria cerc. din Buteni;
— la rămasul după George Nemcirov, la judecătoria cerc. din Arad;
— la rămasul după Petru Ivan (din Bontesci), și după Ioan Stoica (din Finiş), — la judecătoria cerc. din Buteni;
— la rămasul după Mihail Iștea (din Dulcele), și după Vasile Vlad (din Cromna), — la judecătoria cerc. din Buteni;
— la rămasul după Teodor Denuț (din Arcuș), la tribunalul reg. din Oradea-mare;
— la rămasul după Catarina Martini, la tribunalul reg. din Sibiu;
— la rămasul după Ioan Blaga (din Lippo), la tribunalul reg. din Sătmăr.

Citațiuni:

— Eređii după Stefan George (din Zărand; cottul Aradului), a căror ubicațiune nu se scie, se provoacă a se insinua într'un an la notarul public reg. din Arad.

— Ioan Iancu (Moțu), a cărei ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se înfățișa pe 12 August a. c. la judecătoria cerc. din Huedin.

Concursuri:

— Un post de magistru postal în comuna Dombegyház (cottul Cenadului). — A se adresa până în 15 Iulie a. c. la direcțiunea postală din Oradea-mare.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Becicherecul-mare. — A se adresa până în 23 Iulie a. c. la presid. tribunalului reg. de acolo.

— Un post de practicant de drepturi cu diurnă la tribunalul reg. din Chichinda-mare. — A se adresa până în 10 Iulie a. c. la presid. tribunalului reg. de acolo.

— Un post de notar public reg. în comuna Madoș. — A se adresa până în 25 Iulie a. c. la camera notarială publică din Timișoara.

— Un post de oficial cl. II. la oficiul de loterie din Sibiu. — A se adresa până în 25 Iulie a. c. la direcțiunea loteriei reg. ung. din Budapesta.

— Un post de scriitor la tribunalul reg. din Sibiu. — A se adresa până în 12 Iulie a. c. la presid. tribunalului reg. de aci.

— Un post de scriitor la tribunalul reg. din Turda. — A se adresa până în 25 Iulie a. c. la presid. tribunalului reg. de acolo.

Economic.

Recolta grâului în deosebite țeri. „Economistul” din Londra, examinând starea recoltei grâului de estimp din deosebitele țeri agricole, ajunge la concluzia, că suprafața globului e cultivată, și în anul acesta, pe o întindere tot atât de mare cu grâu, ca și anul trecut. În ce privește pe România și Rusia „Economistul” ăice, că recolta grâului din aceste două state era periclitată un moment, din cauza secetei; dar' că în urmă s'a îndreptat și că în total se ține bine. În Statele-Unite americane se așteaptă o recoltă mai mică cu 10 la sută decât anul trecut. Ungaria a suferit nepus de mult prin inundații; Indiile vor ave o recoltă mai slabă decât anul precedent; Australia, Republica-argentină și Canada vor ave recolte bune. — „Nu încape îndoiială, — încheie numitul diar economic englez, — că depositul grânelor vechi va fi mai mic la începutul noului an agricol (1 Septembrie) decum a fost cu mulți ani înainte, și că nu sânt sorți de a se pute împlini această lipsă printr'un excedent al noiei recolte.”

Tergul de rimători în Steinbruch. În 28 Iunie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 48.1/2 cr. până 49.— cr., de mijloc 48.1/2 cr. până 49.— cr., ușori 48.1/2 cr. până 49.1/2 cr., marfă, țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., ușoară 48.— cr. până 49.— cr., romănesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 49.— cr. până 49.1/2 cr., transito de mijloc 49.1/2 cr. până 50.— cr., transito ușori 49.1/2 cr. până 50.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 49/10 cumpeniți la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 16 Iunie v. 1887.

Vânzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
Emberico	Chrisoveloni	Porumb	6800	61 ³ / ₄	6.60
"	"	"	2500	60 ¹ / ₄	6.40
Sarlo	"	"	1825	59 ¹ / ₂	6.40
"	"	"	2070	60 ¹ / ₂	6.52 ¹ / ₂
Verona	Negroponte	"	4850	61	6.50
Grosovici	Mendl	"	3870	59 ¹ / ₄	6.40
Sassu	"	"	1500	58	6.12 ¹ / ₂
Emberico	G. Mendl	"	10700	60	6.42 ¹ / ₂
Vamvuri	"	"	6200	61	6.55
Mari	Peirano	"	3600	60 ³ / ₄	6.30
"	"	"	1000	59 ³ / ₄	6.25
Matei	"	"	1060	60 ³ / ₄	6.46
R. Balan	Valler	"	2000	60 ³ / ₄	6.31
Marato	Emberico	"	2550	61 ¹ / ₄	6.55

Agii 14.80—14.90 la %.

Cursul pieței din Sibiu

din 30 Iunie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.65	vënd.	8.68
Lire turcesci	"	11.30	"	11.35
Imperiali	"	10.30	"	10.35
Ruble rusesci	"	1.12	"	1.13

Bursa de București.

28 Iunie — 4 oare p. m.	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5%	—	—
Renta română amort. 5%	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6%	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	87.7/8	—
Împrumut Municipal 5%	—	—
Serisuri func. rurale 7%	—	—
Serisuri func. rurale 5%	—	—
Idem urbane 7%	—	—
" 6%	—	—
" 5%	—	—
Banca Nat. (500 lei vërs. într.)	—	1034.
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vërs.)	—	234.235
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vërs.)	—	—
S. cred. mob. r. (350 lei vërs.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei vërs.)	—	—
Oblig. Casei Pensiunilor	—	—
Agio	15.30	15. 35

Schimb

Londra 3 luni	25.30	—
" cek	25.40	—
Paris 3 luni	100.05	—
" cek	100.75	—
Berlin 3 luni	123.85	—
" cek	124.75	—
Viena	2.1/8	—
Agio	15.30	—

Bursa de Budapesta

din 28 Iunie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—	—
" " " 4%	102.10	—
" " hârtie " 5%	87.90	—
Împrumutul căilor ferate ung.	151.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.50	—
Bonuri rurale ung.	104.25	—
" " cu cl. de sortare	104.50	—
" " bănățene-timișene	104.50	—
" " cu cl. de sortare	104.25	—
" " transilvane	104.50	—
" " croato-slavone	—	—
Despăgubire pentru dițina ung. de vin	99.25	—
Împrumut cu premiu ung.	121.75	—
Losuri pentru regularia Tisei și Seghedin	122.75	—
Renta de hârtie austriacă	81.—	—
" " argint austriacă	82.30	—
" " aur austriacă	112.50	—
Losurile austr. din 1860	137.75	—
Acțiunile băncei austro-ungare	882.—	—
" " de credit ung.	286.—	—
" " " austr.	282.80	—
Argintul	—	—
Serisuri fiocnare ale insitut. de cred. și ec. „Albina”	102.—	—
Galbeni împărătesci	5.92	—
Napoleon-d'ori	10.02	—
Mărci 100 imp. germane	62.10	—
Londra 10 Livres sterlingi	126.50	—

Bursa de Viena

din 28 Iunie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—	—
" " " 4%	102.10	—
" " hârtie " 5%	88.—	—
Împrumutul căilor ferate ung.	151.25	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.60	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.60	—
Bonuri rurale ung.	104.60	—
" " cu cl. de sortare	104.60	—
" " bănățene-timișene	104.60	—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50	—
" " transilvane	104.60	—
" " croato-slavone	104.50	—
Despăgubire pentru dițina ung. de vin	99.75	—
Împrumut cu premiu ung.	122.—	—
Losuri pentru regularia Tisei și Seghedin	122.70	—
Rentă de hârtie austriacă	81.25	—
" " argint austriacă	82.50	—
Rentă de aur austriacă	112.70	—
Losuri austr. din 1860	137.75	—
Acțiunile băncei austro-ungare	883.—	—
" " de credit ung.	286.—	—
" " " austr.	282.60	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătesci	5.95	—
Napoleon-d'ori	10.03 1/2	—
Mărci 100 imp. germane	62.17 1/2	—
Londra 10 Livres sterlingi	126.55	—

Cea mai bună [448] 5

Hârtia de țigarete

e veretabilul

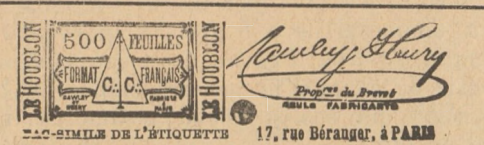
LE HOUBLON

fabricat francez

de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Această hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru că au săvârșit o analiză și pentru că nu are în compoziția sa nici o materie stricăcioasă.

Institut tipografic în Sibiu.

[347] 13

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Băstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Nēmčová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Viad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novelă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vēntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgărăcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vëndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rșinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
8. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sânt rugate a ne onora cu comande numeroase.